

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 31

2. srpna

Cena: 7 Kč

ANTVERPY HOSTILY KONFERENCI O PROTESTANTECH A DIALOGU S MUSLIMY

Dovolte mi se vrátit o pár měsíců v čase a poreferovat o konferenci, které jsem měla tu možnost se účastnit spolu s bratrem Mikulášem Vymětalem, farářem CČE. Konference se konala 16. – 19. dubna v belgických Antverpách, poklidném a malebném městě, které ovšem skrývá mnohá překvapení. Tématem konference bylo zamyšlení nad dialogem evropských protestantských církví s muslimskými spoluobčany. Již jen proto byla multikulturní Belgie, a Antverpy obzvlášť, velmi příhodným místem.

První přednáška, které proběhla ještě v den příjezdu, uvedla účastníky do zvláštní situace, ve které se protestantské církve Belgie ocitly. Tato většinově katolická země prošla v minulých desetiletích výraznou sekularizací, ale díky rostoucímu počtu imigrantů, kteří jsou nábožensky aktivní, se otázka náboženství ze společnosti nevytratila. Protože však protestantské církve byly početně tak zanedbatelné, že neměly ve společnosti žádný vliv, došlo postupem času ke ojedinelému sjednocení a vytvoření společné církve pro tradiční lutherány, reformované, ale také pro mladé církve americké misie (baptisté, metodisté, apod.). Společně se stali aktivním partnerem v dialogu nejen s muslimy a jsou součástí Národní mezináboženské rady.

Následující dopoledne přineslo tři velmi zajímavé přednášky odborníků z prostředí Belgie, ale také mezinárodního mezináboženského dialogu. Dr. Penner je vedoucím katedry bibliistiky na IBTS v Praze, ale zároveň byl aktivním účastníkem mezináboženské konference, která se na IBTS před několika lety konala. Na této naší konferenci představil dialogický model teologicky upravující přítomnost křesťanů mezi muslimy a

možnost předávání svého svědectví. Hovořil o možnostech transformace náboženské identity v případě konverzí, ale také hovořil o vzniku zvláštní smíšené identity v případě smíšených rodin nebo věřících žijících v zemi druhého náboženství. Pak dochází k přesunu hodnot a zvyklostí jednoho náboženství do života příslušníků náboženství druhého, což může mít za následek zvláštní posun ve vnímání vlastní identity stejně jako důležitosti rysů náboženské identity pro daného jedince v kontrastu s jedincem, žijícím jako součást majoritního náboženství. V praxi proto není problém pro křesťany v muslimských zemích přejímat muslimské zvyklosti či dokonce slavít jejich svátky, protože náboženská identita zde splývá částečně také s kulturní.

Príspevek Jaapa Hansuma se týkal unikátního komunitně-misijního projektu Biblický dům (Bijbelhuis - čti bajblhaus). Dr. Hansum pracuje již přes deset let v tomto projektu, který má za úkol otevřít křesťanskou komunitu v belgické společnosti (konkrétně v Antverpách) příslušníkům jiných kultur a náboženství (nejen islámu). Přes počáteční nedůvěru, pramenící ze strachu z nátlakové konverze, se nakonec podařilo vytvořit jedinečnou komunitu. Vedení projektu je stále protestantské, ale projekt sám zabírá širokou škálu společenského života. Poskytuje poradenskou a sociální péči, ale hlavně poskytuje volné prostředí pro vzájemný kontakt příslušníků rozmanitých skupin, žijících v okolí. Program je zajišťován pro děti, mládež, pro ženy, pro strašit obyvatelé, pořádají se zde vzdělávací projekty, ale také čistě komunitní akce jako výlety nebo společné slavení svátků (pře-

Dokončení na str. 3

Předávání pamětního listu pražského biskupa za propagaci husitství v zahraničí dr. Kalivodovi.

PROMLUVA PRAŽSKÉHO BISKUPA DAVIDA TONZARA V TEMPLE DE PLAINPALAIS V ŽENEVĚ

Sestry a bratři, vážení hosté, když jsem včera u Husova kamene v Kostnici s některými z vás přemýšlel nad tím, co Mistr Jan Hus, kněz, kazatel, univerzitní učitel a rektor Karlovy univerzity může přinést jako poselství jednomu každému z nás, objevily se u mnohých z vás vzpomínky na vaši rodnou vlast, na váš odchod z Československa. Při společné modlitbě u pomníku Jana Palacha ve Vevey a dnes u Zdi reformátorů i u pomníku Jana Masaryka

v Ženevě jsme si připomněli, jak křehká může být svoboda projevu, svoboda svědomí, avšak také paměť národa, paměť generací.

Husité, reformovaní, luteráni i římsí katolíci se v dějinách častokrát přeli o pravdu s velkým "P", **Pravdu Boží**. Některé církve se také domnívaly, že právě ony jsou vlastníky "Pravdy Boží" a zapomínaly, že cest na vrchol hory, **cest ke Kristu**, k církvi Boží, ale především k druhému člověku, může být více. Na zdůvodnění svých tvrzení vytvořily tradiční církve "korunu teologických věd" – **dogmatiku**. Ta se pro jedny stala **výpovědí ve věci víry**, pro druhé **nařízením předkládaným k věření**. V historickém kontextu pak čekala především na majoritní církve **pokoušení materiální a mocenská**. Dnes zde v Ženevě při jubilejním 500. výročí narození Jana Kalvína máme možnost se společně zamyslet nad ideovým odkazem české reformace v současnosti i nad činností Církve československé husitské, jež vznikla po více než 300 letech náboženské nesvobody v českých zemích až v roce 1920.

Za uplynulé dva dny jsme slyšeli mnoho promluv, projevů, modliteb i krásných písní. Česká reformace volala po **jednotě slov a činů**, volala po **jednotě slov a života církve**, vyzývala k tomu, aby každý člověk za pomoci Písma zkoumal výpovědi svých lidských představených. I my jsme se zde, ať už jako představitelé církví či státu, poslanci a senátoři parlamentu, zavázali v těchto proje-

vech respektovat svobodu druhého člověka, ne anarchii, ale svobodu vyjadřování a přístupu k informacím. Zavázali jsme se, že se pokusíme přispět k tomu, aby se nezapomínalo na činy našich předků, a také k tomu, aby žádný člověk nebyl jiným omezen v hledání pravdy a ve svém světonázoru v duchu Husova odkazu: Milujte se a Pravdy Boží každému přejte. Kritickému zkoumání je však nutné podrobovat i **slova a činy samospráv (kantonů), národních vlád, ale i Evropské komise, Evropské Rady a Evropského parlamentu**. Jen taková svobodná reflexe činností volených orgánů pro blaho země či územního celku, již předchází svobodné uvažování na základě dostupných informací a svoboda projevu (První článek Čtyř pražských artikulů – svobodné hlásání slova Božího) se může ve své podstatě stát volnou aplikací husitské reformace. Vzpomeňme, jak až rozšíření četby Písma zcela odhalilo **rozpory ve slovech Ježíše či jeho učedníků a tehdejší většinové církve**.

Další poselství české reformace je možné hledat ve zbylých třech článcích Čtyř pražských artikulů z počátku 15. století. Mohlo by se zdát, že **přijímání pod obojí způsobou** není dnes více než 40 let po zasedání II. vatikánského koncilu problémem ani pro římskokatolickou církev, avšak je mementem k Husovu odkazu, aby se biskup nebo kněz nikdy nevyvyšoval nad laika, neboť úřad sám o sobě ještě

Dokončení na str. 3

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY

Po přívalových deštích se 4. července prohnila povodňová vlna obcemi na Českolipsku a Děčínsku. Hladina říčky Bystrá se rozvodnila a smetla vše, co jí stálo v cestě. Voda místy dosáhla skoro až dvou metrů. Škody na majetku jsou vysoké a sčítají se ještě nyní. Starostům v obcích Markvartice, Horní Habartice a Dolní Habartice byla nabídnuta i psychosociální pomoc obyvatelům obcí při zasažení mimořádnou situací. Koordinátorka Terénního krizového týmu z Ústí nad Labem (TKI) Zuzana Lešková vyslala do obcí dobrovolné členy krizového týmu. Tým zasahoval ihned druhý den po povodni společně s pracovníky Českého červeného kříže z Děčína.

Terénní krizový tým z Ústí nad Labem pak působil ve jmenovaných obcích i v následujícím týdnu po povodních. V současné době se do

obcí vracíme a to ve spolupráci s kolegy s ČČK Děčín.

Naším posláním je být včas na správném místě, jít za klientem do jeho vlastního prostředí a nabídnout pomoc přímo zasaženým i lidem z blízkého okolí po proběhlé mimořádné události. Naším cílem je pokusit se zaktivizovat vlastní zdroje zasažené osoby i místního společenství, poskytnout dostatek informací a možností, jak postupovat, aby dopady mimořádné události byly co nejmírnější a zasažení se mohli začlenit zpět do běžného života. V TKI působí dobrovolně sociální pracovníci, duchovní, pedagogové, zástupci policie, psychologové i jiné profese. Všichni členové týmu absolvovali výcvik v poskytování terénní krizové pomoci. Další informace o způsobu pomoci a týmu TKI naleznete na www.husiti.cz/ccshpd/index.htm

Ve spolupráci s Českým červeným křížem v Děčíně organizujeme dobrovolníky pro úklidové práce v obcích Markvartice, Horní Habartice a Dolní Habartice. Teď bude potřeba pomoci dobrovolníků na drobné zednické a malířské práce v jednotlivých domácnostech. Více informací získáte na telefonním čísle Koordinátora psychosociální intervence ČČK Děčín Petra Tobiáše: 606 529 632. Také prosíme o materiální pomoc pro obyvatele zasažených obcí formou malířského náčiní a nátěrových hmot.

Shromažďovací místo:

Náboženská obec Církve československé husitské Ústí nad Labem, Horova 12, 400 01 Ústí nad Labem, kontaktní osoba: Michaela Kajlíková, telefon: 728 201 827.

Michaela Kajlíková

Používejme svůj vlastní rozum

Letošní rok nám dává příležitost vyjádřit svým rozhodnutím postoj k současnému stavu české politiky jako správy věcí veřejných a odevzdáním hlasu ve prospěch konkrétního uchazeče o něj naznačit svoji představu, kterým směrem by se v budoucím čase mělo toto uspořádání věcí veřejných ubírat.

Rozhodně odložme stranou defetistický postoj pesimisticky tvrdící, že jeden hlas nemůže nic ovlivnit, protože pak bychom mohli rezignovat na veškeré rozhodování v životě, který se přece, mimo jiné, z neustálých rozhodování sestává. Problém, který naše rozhodování v politické volbě komplikuje, je současná politická praxe, jak ji utvářejí politici, mající momentálně, díky předchozímu rozhodnutí voličů, k tomu příležitost i moc.

Práce těchto politiků se do značné míry zredukovala na nadbíhání nálad veřejnosti, které jsou přitom rozhodným způsobem ovlivňovány médii. Ona navozují témata dne předurčují, o čem lidé uvažují a jakým směrem se jejich uvažování ubírá. Proto jsme svědky skutečnosti, že jen mizivé procento politiků přichází s vlastní ideou, je ochotno se o ni v diskusi přit a za její prosazení vést dlouhodobý boj, vytrvat ve střetu myšlenek a vytrvale pracovat na získání těch, o jejichž hlasy jim jde.

Čtenáři těchto řádků možná přijde překvapivé, když řeknu, že tyto myšlenky ve mě evokovala četba úryvku evangelia podle Lukáše, který vypráví o Pilátově sporu se Židy o Ježíše. Pilát tehdy vrchním kněžím, předním mužům i shromážděnému lidu sděloval, že neshledal Ježíše vinným v žádném bodě jejich obžaloby. Řekl jim: „Nespáchal nic, za co by zasloužil smrt. Dám ho zbičovat a propustím ho.“ Lukáš pak píše, že oni však na Piláta naléhali a s velkým křikem se dožadovali, aby Ježíš byl ukřižován. Jejich hlasy sílily, až se Pilát rozhodl jejich žádosti vyhovět.

Pilát nebyl politik. Byl to úředník vykonávající mocí císařovu vůli. Nemusel jako úředník, zaštitěný císařským majestátem usilovat o přízeň veřejnosti. Přesto nakonec veřejnému tlaku ustoupil. Proč? Rozpoznal a uvědomil si, že prostředky a argumenty, které použili ti, kdo usilovali o smrt Ježíše, jej mohou v jeho mocenské pozici nakonec ohrozit.

Do naší doby je poučné i aktuální, že v Lukášově líčení této události se sice mluví o lidu, který vyvinul rozhodující tlak na Piláta, je však užitečné nepřehlédnout Lukášovu zmínku o úloze vrchních kněží a předních mužů. To podle nich, podle jejich postoje se ve svém počínání orientoval zmiňovaný lid.

Je v tom poučení pro nás, že máme používat svůj vlastní rozum, hledat vlastní zdroje k informacím, přemýšlet a nenechat ze sebe udělat manipulované stádo, jednající na cizí popud. Není to určitě pohodlné, ale patří to k našemu stvořitelství určené žít k obrazu svého Stvořitele, který nás přece vybavil svobodnou vůlí a schopností samostatně myslet a rozhodovat se.

Jan Hálek

Z kazatelského plánu

9. neděle po svátcích svatodušních

Téma: Tobě prosby přednést, chválu vzdát i vroucí dík

Boží stvořitelské dílo vyvolává modlitby díky u každého věřícího, neboť co Bůh tvoří, je pro člověka. Jeho slávu spatřujeme na tváři ukřižovaného, vzkříšeného a oslaveného Krista. A tehdy vznikají chvalozpěvy na Boha, jeho Syna, jeho Ducha i jeho církev. A Bůh slyší vše, co je z ducha a z pravdy.

Vstup: Ž 116,1-9

Tužby:

2. Za dar dobrého vidění, aby nám díkůčinění bylo samozřejmostí...
3. Abychom všichni v duchu a pravdě dovedli Pána prosit, jemu děkovat a jeho oslavovat...

Epištola: Fp 1,3-10

Evangelium: Mk 11,20-25

K obětování: Ju 20-21

K požehnání: Ko 1,3-5

Modlitba:

Uvedl jsi nás, Pane, opět na cestu, ze které jsme sešli. Odpustil jsi nám naše bloudění. Prosíme tě, abychom z tohoto místa modlitby v moci Ducha svatého šli věrně, poslušně a odvážně k cíli, jímž je tvé království. Amen.

Vhodné písně: 102; 101; 103

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církev náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

Také v době královské hrály svody svou neblahou úlohu. Nástup modloslužby začal hned po Šalomounově smrti, kdy se říše rozpadla do dvou království. Na jihu vládl nemoudrý syn Šalomounův Recha-beám a z 12 kmenů se od něj odtrhlo 10 kmenů na severu. Tam se chopil moci Jarobeám. Aby lidu zamezil chodit do chrámu do Jeruzaléma, dal postavit dva zlaté býčky ve svatyních v Bét-elu a v Danu. Ty měli teď lidé uctívat. Tak sváděl král lid ke hříchu.

1 Kr 12. kap.
Po cestě Jarobeámově - v jeho hříchu chodili i jeho nástupci na izraelském trůně. O každém z nich se píše: „Svedl k hříchu Izraelce.“ Byli to králové Baeša, Éla, Zimrí, Omrí, Achazjáš, Joram a Jóchaz. Přečtěte si vždycky celou kapitolu.

1 Kr 15,34; 16,13; 16,19; 16,26; 22,53;
2 Kr 3,3; 13,2

Nejhorší z izraelských králů, který předčil svým modlářstvím i Jarobeáma, byl Achab. Vzal si za ženu sidónskou princeznu Jezabel a spolu s ní sloužil Baalovi. Byl

svému lidu zlým příkladem. Skončil špatně on i jeho žena, přesně dle proroctví Elijáše Tišbejského.

1 Kr 16,19-33; 18.a 19. kap., 21. a 22. kap.

K Samaří - sídlu izraelských králů - upírá svůj zrak i prorok Jeremjáš. Klade vinu za tento stav zpohanštění i místním prorokům. Někdy i moderní církev má špatné vůdce, kteří pomáhají k jejímu zesvětštění.

Jr 13,23; 23,13

Ale ani na jihu se někteří judští králové neubránili pokušení a sváděli obyvatele Jeruzaléma k modloslužbě. Byl to Joram, syn Jóšafatův a Menaše, syn Chizkijašův. Byli to synové zrovna těch skvělých králů, kteří horlili pro Hospodina.

2 Pa 21,9.11; 33,9

Ztráta samostatnosti severního království pod náporom Asyřanů r. 722 př. Kr. a pád jižního království způsobený Babylónany r. 587-6 př. Kr. - obojí bylo chápáno jako trest Boží za to, že se vyvolený lid zpronevěřil svému Bohu a podlehl svodům modlářství.

2 Kr 18,19-12;

2 Pa 36,11-21;

Jr 44. kap.; Ez 5. a 6. kap.

Nad Písmem

ČÍM JE NÁM MODLITBA?

„Co je vlastně modlitba? Modlitba je pohovor s Bohem. Je uvědomování si Božího zákona a řádu a zařizování svých tužeb a počinů podle něho. Modlitbou člověk zkoumá, studuje, snaží se poznati svoji povinnost, teď, v daném případě, povinnost vůči sobě a svému okolí, povinnost svého povolání - a poznává povinnost dává sám sobě případné rozkazy, činí svá rozhodnutí tak, aby bylo následující jednání v souladu, souhlasu a v harmonii ze zákonem dobra, s Bohem. Modlitbou umístuje se člověk do řádu Věčnosti. Je tedy modlitba vlastně usilovaná snaha a práce na sobě samém, na úpravě své vůle, svého nitra, své duše. Modlitbou rozhoduje se člověk být vykonavatelem vůle Boží, bohonoscem.“

Toto napsal o modlitbě ve svém kázání uveřejněném na stránkách Českého zápasu číslo 10, ročník V, patriarcha Karel Farský. Já si dovoluji rovněž na stránkách Českého zápasu výše uvedené rozporovat. Ve Farského konceptu modlitby mi totiž zcela chybí to zásadní: Ten, komu je modlitba určena a směřována. Ten, který slyší hlas modlíciho se. Ten, který k němu naklání své ucho. Hospodin. Bůh osobní, ne jen všeobecná vágní představa dobra. Bůh, o němž žalmista vyznává, že se slitovává a zastává se těch, kteří ho volají. Bez osobního Boha, který modlitbu nejen slyší, ale i vyslyší, modlitba není skutečností transcendentní, tedy takovou, která přesahuje nás samé, ale stala by se opravdu tím, co Farský popisuje, tedy spíše meditací. Něčím, co se začíná i končí v nás samých, nepřekračuje hranice našeho

lidství. Pouhou motivací a posilou modlíciho se samého k lepšímu životu.

Modlitba je však ze své podstaty komunikace. Vzájemnost. Vysílání i přijímání. Jsem si jistá, že to má Pán Ježíš Kristus na mysli, když říká: „Věřte, že všechno, o č v modlitbě prosíte, je vám dáno a budete to mít.“ Jistě nehovoří o síle naší vůle, která přenese horu do moře, ale o Boží odpovědi na naše volání. Bůh je mocen učinit vše a chce, abychom o tom nepochybovali. Bůh touží slyšet a vyslyšet naše modlitby. S ohledem na šíři a hloubku Boží lásky k člověku, jak je zjevena v Kristu Ježíši a popsána v Písmu svatém, si troufám tvrdit, že Bůh vášnivě touží slyšet a vyslyšet naše modlitby. Je v našich modlitbách tatáž vášně? Vášnivá touha hovořit se svým Stvořitelem, přiblížit se mu a být jím vyslyšen? Je v našich modlitbách neochvějná naděje, že nebudeme oslyšeni?

V liturgii na samém počátku bohoslužby vyznáváme, že „Duch náš touží...tobě prosby přednést, chválu vzdát i vroucí dík.“ Je skutečně pravdou, že náš duch po tom touží? Nestala se modlitba v našem životě v lepším případě rutinou, v horším případě něčím, o čem máme povědomí, že by se to mělo dělat, tak se to snažíme nezanedbávat, a nebo v nejhorším případě něčím, co si odbudeme během liturgie zpěvem jednoho Otčenáše? Toužíme Bohu přednášet prosby, nebo mu spíše předkládáme seznam svých požadavků? Vzdáváme Bohu v modlitbách chválu? Děkujeme mu vroucně za jeho dary, nebo si mnohdy ani

Jednotlivci a pokušení

Pokušení je lákavé a přitažlivé. Tak se pokušení zalíbilo Evě v zahradě v Edenu. Had ji ujistil, že se jí nic zlého nestane, když si utrhne ovoce ze zakázaného stromu vševedoucnosti: „Budete jako Bůh.“ Eva i Adam se dali zlákat. Dnešní touha po bohorovnosti. Trestem je vyhnání z ráje. (Podobný záměr být jako Bůh ukazuje budování Babylónské věže.)

Gn 3,1; Gn 11,1-9
Pokušitel a Pán Ježíš. Přečtěte si, co svůdce-dábel sliboval Pánu Ježíši: „Toto všechno ti dám, budeš-li se mi klanět.“

Kristus všechna tři pokušení odmítl a pokaždé se ubránil Písmem. On věděl, že jsou vyšší hodnoty než jídlo, že jeho království nebude politické, ale duchovní, a že je třeba klanět se jenom Bohu. Zde bylo pokušení zároveň zkouškou, ve které Pán Ježíš obstál.

Mt 4,1-11; Mk 1,12-13;

L 4,1-13

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

Mk 11,20-25

nevezpomeneme na to, že naše modlitba z minulého týdne již byla vyslyšena? Naše modlitby nesměřují nikam níže, než do nebes. Modlitba je přímá linka k Bohu. Nikdy není vyvěšeno, nikdy není obsazeno, nikdy není vypnuté vyzvání. Modlitba je dar a privilegium. Využívejme ji co nejčastěji a nejintenzivněji. Modleme se v každé volné chvíli. Hovoříme se svým Bohem když vstáváme i když uléháme, před jídlem i po něm, v autobuse, ve frontě, v čekárně u lékaře, ve vaně, na záchodě, kdekoli a kdykoli. Neustále.

Kéž v nás všech Bůh Duchem svatým probudí vášnivou touhu modlit se k němu. Komunikovat s ním. Hovořit k němu, ale zároveň mu naslouchat.

Daniela Klimešová

**Svatý Bože,
prosíme,
obnov nebo probud'
Duchem svým svatým naši
vášnivou touhu po modlitbě.
Upevňuj nás ve víře,
že naše modlitby slyšíš
a vyslycháš.
Chválíme tě, velebíme a
vyvyšujeme za tvou velikost
i tvé milosrdenství,
za tvé slitování
nad námi hříšníky.
Vroucně ti děkujeme
za milost přistupovat k tobě.
Za všechny vyslyšené
modlitby, i za ty, o kterých
se domníváme,
že nebyly vyslyšeny.
Za to, že ne všechny
naše prosby plníš.
Amen.**

KOMENTÁŘ K ZÁKLADŮM VÍRY – K DISKUSI XII

JÁHNOVÉ

(Služba církve III.1.1.-III.4.4.)

1. Služba jáhnů v tradici a praxi Církve československé husitské

III.1.1. Církev československá husitská ve svých počátcích v návaznosti na tradici obecné církve přejala praxi jáhenského svěcení.

III.1.2. Ve svém dalším vývoji přistupovala v různých obdobích k praxi jáhenského svěcení různými způsoby. V některých případech předcházelo kněžskému svěcení. Jindy bylo kněžské svěcení vysluhováno bez předchozího jáhenského svěcení. Někdy byla jáhenská služba jako celoživotní poslání.

III.1.3. Současnou praxi jáhenské služby v Církvi československé husitské určují řády. Podle těchto řádů je jáhen duchovním podle stupně dosažené způsobilosti.

2. Trvalý a svátostný charakter jáhenské služby

III.2.1. Jáhenská služba je chápána jako trvalý dar, celoživotní úkol a stálé svědectví a služba v oběti celého života.

III.2.2. Jáhni konají ve spolupráci s kněžími nejen zvěstovatelskou, pastorační a sociální práci, ale ve vymezené míře též svátostnou službu (křest, útěcha nemocných, svátost manželství dle řádů církve).

3. Obřad jáhenského svěcení

III.3.1. Podle Ústavy ČČSH je pro ustanovení ke službě jáhna nezbytné předchozí jáhenské svěcení.

III.3.2. Toto svěcení se koná podle Obřadní příručky ČČSH (Agendy). Tento obřad jáhenského svěcení vychází z Farského Agendy.

III.3.3. Tento obřad podporuje podstatné prvky kněžského svěcení: vzývání Ducha svatého, slib, vzkládání rukou a slova "Osvěcuj a posiluj tě Bůh Duchem svým svatým". Tím se odli-

šuje od obřadu pověření službou kazatele.

4. Jáhenství ve vztahu ke kněžství

III.4.1. Z pojetí jáhenské služby, jak byla a je chápána v nauce, rádech a liturgicky vyjádřena i v Obřadní příručce ČČSH (Agendě), jako zmocnění ke službě v oběti celého života a službě některými svátostmi, je odůvodněné nazývat tento obřad svěcením.

III.4.2. Jáhenská služba může být celoživotním posláním nebo může být pojata jako příprava na budoucí kněžskou službu.

III.4.3. Jáhenské svěcení není podmínkou (předstupněm) k přijetí kněžského svěcení.

III.4.4. Zachování jáhenského svěcení v Církvi československé husitské nezakládá žádnou hierarchizaci úřadu, nýbrž vede k plnosti a rozmanitosti služeb Kristovy církve.

Pokračování příště

Před 125 lety zahynul M. Tyrš

Miroslav Tyrš měl dvě velké lásky: tělovýchovu a umění. Oběma zasvětil svůj čínorodý život, naplněný obětavou a nezištnou prací pro rozvoj českého národa. Spolu se svým přítelem a otcem své ženy Renáty J. Fügnerem stál u zrodu české tělocvičné organizace Sokol, založené 16. února 1862, a byl nejen spoluvůdčem sokolských ideí, ale i duší praktické činnosti Sokola. Věnoval obrovské úsilí získávání i výchově cvičitelského sboru, vypracoval sokolské řady, vytvořil české tělocvičné názvosloví, v podstatě užívané dodnes, a v díle *Základové tělocviku* formuloval odborné zásady pro sokolskou činnost. Podařilo se mu spojit tělovýchovu s antickým ideálem kalokagathie (krásy a dobra) i s bojem českého národa za svobodu a pokrokový společenský vývoj.

Rušný politický život, který zachvátil Čechy v roce 1867, strhl i Tyrše. Patřil k demokratickému proudu české politiky. Měl vřelý vztah k lidovým vrstvám a účastnil se i dělnických táborů. Od roku 1869 byl poslancem českého sněmu a v roce 1873 byl zvolen do říšské rady.

Bližší než politika byla Tyršovi činnost na poli estetiky a výtvarného umění. Svými články a statemi položil základy novodobé české výtvarné kritiky. Byl zasvěceným průvodcem českého čtenáře po říši výtvarného umění i přítelem a rádcem nové generace mladých umělců. Tato činnost i těžká nervová choroba vzdálily Tyrše na čas od práce v Sokole. Vrátil se k ní koncem 70. let a především z jeho iniciativy byl roku 1882 uspořádán první všesokolský slet, mohutná přehlídka síly Sokolstva a hold sokolů svému náčelníku - Miroslavu Tyršovi.

V roce 1881 byl Tyrš jmenován docentem na české technice a v následujícím roce mimořádným profesorem na české universitě pod podmínkou, že zanechá činnosti v Sokole. Byl oblíbeným profesorem a pracoval na rozsáhlém díle *Dějiny výtvarných umění*. K jeho vydání však nedošlo. Nemocný Tyrš odjel v létě 1884 na léčení do horské vesničky Ötzu v Tyrolských Alpách. Ze své vycházky 8. srpna se již nevrátil. Jeho mrtvola byla nalezena v horské říčce Aaše.

(red)

ANTVERPY HOSTILY KONFERENCI...

Dokončení ze str. 1
vážně křesťanských! vzhledem k významu vedoucích projektu). Imigranti tak mají možnost poznat hostitelskou kulturu osobně a bez předpokladů a zároveň si rozšířit mnohdy žádné nebo velmi zkrácené představy o křesťanství. V poslední době se v centru začali scházet také studenti teologie, kteří jako jediní vedou také teologické diskuse mezi náboženstvími, která se zde setkávají ze všech koutů světa.

Dr. Jochem Kramm zakončil sekci odborným referátem o povaze dialogu s muslimy, především však o konceptu, na kterém se musí shodnout všichni aktéři dialogu. Hovořil o různých názorech mezi církvemi, které jsou sice předmětem ekumenismu, ale dialogu jsou spíše přítěží. Otevřel také otázku pravdy. Podle něj je dialog zvláštním prostorem, kde každý dává pravdu, jak ji zakouší ve svém náboženství, v plénum. Toto se však očekává od všech aktérů, proto dialog musí být bez misie. Je to velmi otevřený vztah, kde nikdo nesmí pocítovat ohrožení ze strany druhého, který by jeho pravdu snižoval nebo negoval svou vlastní pravdou. Dr. Kramm také položil problém, kdo s kým by měl dialog vést, protože současní představitelé dialogu jsou spíše ne-

formálními autoritami (místní duchovní, univerzity) a nemohou si osobovat právo zastupovat celé náboženské společenství.

Zbytek dne a velkou část dne následujícího zaplnily zprávy o stavu dialogu křesťanů a muslimů v zemích účastníků. Zprávy zmapovaly obvykle vývoj ekumenických vztahů, na jejichž základě se pak dialog odehrává. Účastna byla Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Rakousko, Německo, Polsko, Estonsko, Finsko, Rumunsko, Itálie a Belgie. Výklad a následné diskuse tak otevřely mnoho témat, která se vázala k lokálním podmínkám. V tomto ohledu patří jeden z největších bodů přínosu konference, protože informace o konkrétních aktivitách církví v jednotlivých zemích jsou obvykle velmi špatně dostupné, případně pouze v národním jazyce. Mnohé aktivity se nám tak staly inspirací a v některých případech jsme mohli prodiskutovat podobné problémy, kterým dialog v našich zemích čelí.

Sobotní odpoledne nabídlo možnost nahlédnout přímo do prostor, kde se odehrávají komunitní projekty a dlouhodobá pomoc. První projekt působí již třicet let v marocké čtvrti, ale pomáhá i ostatním chudým obyvatelům oblasti. Poskytuje prvotní

pomoc nově přichozím, pořádá veřejné stravování a rozdělování šatstva, poskytuje právní a sociální poradenství, pořádá vzdělávací kurzy, rekvilifikace i kurzy finančně šetného vedení domácnosti s ohledem na zachování zdraví jejích členů, pomáhá proniknout na veřejnost místním mladým umělcům apod. Aktivita centra se těší v okolí velké oblibě. Druhý projekt se zabývá pastorační péčí o zaměstnance antverpských doků, které jsou druhé největší v Evropě. Vedoucí farář vyprávěl o těžkostech, které je při práci provází, protože prostředí námořníků je velmi svérázné. Přesto provozují i velmi úspěšnou ekumenu, když se více křesťanských duchovních i duchovních jiných náboženství sejde na palubě jedné lodi a poskytují pastorační péči společně.

Celou konferenci uzavřela bohoslužba, která proběhla, velmi ekumenicky, v kapli Teologického a pastoračního centra Antverpské katolické diecéze, které nás po celou dobu hostilo. Přínos konference je značný, protože je dalším přírůstkem do církevních počínů na poli dialogu s jinověrci a jeho ustavování jakožto svébytné součásti existence církví v současné společnosti.

Kateřina Děkanovská

PROMLUVA PRAŽSKÉHO BISKUPA DAVIDA TONZARA...

Dokončení ze str. 1
nevypovídá o kvalitě druhého člověka. Tak svobodný přístup k přijímání chleba a vína musí být zaručen jak pro kněžství obecné, tak i svátostné.

Světské panování kněží ukazuje na riziko, na které upozornil již Donatus a jeho tzv. donatistická hereze ze 4. století po obrácení císaře Konstantina Velikého. S rizikem světské moci a vlády materiální se církve dosud zcela nevyrovnaly stejně jako s okázalostí, bohatstvím, ale na druhou stranu i s duchovní pýchou. Na tyto nedostatky viditelné církve uka-

zoval v 15. století Hus a o 100 let později Kalvín. Podobně je tomu i s posledním ze Čtyř pražských artiklů, tj. s **rovností před zákonem**. Sociální postavení člověka nemůže předurčovat soudní rozhodnutí. Papež, biskup, kněz či laik jsou si při hodnocení svých skutků rovni před zákonem lidským – IUS HUMANUM a před Hospodinem podle IUS DIVINUM budou stát dle míry svých práv i povinností, svých skutků a činů.

Církev československá husitská stojí jako pokračovatelka husitství na třech základních pilířích: a) Písmu,

b) tradici svých otců a předků, tedy na jejich výpovědích ve věci víry; kriticky je zkoumá, zda jsou v souladu s učením Ježíšovým, c) na vlastní náboženské zkušenosti, tedy na vlastním hledání Pravdy každého člověka. Historicky se opírá o 4 základní dějinné etapy: **1. Cyrilometodějské hnutí; 2. Husitství – česká reformace; 3. Světové reformace; 4. Katolická moderna**. Z poselství Konstantina a Metoděje přijímá především srozumitelné předávání zvěsti o Ježíši Kristu, o spáse člověka. Z odkazu husitství ideově čerpá ze Čtyř pražských artiklů. Česká kon-

fese 1575 a Rudolfův Majestát 1609, jehož 400. výročí si v tomto roce připomínáme, předává ideově bohatství světové reformace a katolická moderna zase podtrhává snahu o stálou reformu církve. Husitská církev nebyla totiž po roce 1620 povolena ani tolerančním patentem Josefa II. v roce 1781. Znovu založení novodobé husitské církve předcházela dlouhá proces v rámci tzv. hnutí katolické moderny, ve kterém je možné nalézt určité paralely se středověkým husitstvím.

Sestry a bratři, vážení hosté, lze si jen přát, aby jednomu každému z nás byl

ponechán ve všech budoucích dobách prostor k svobodným úvahám a rozhodnutím, abychom i přes dogmatickou rozdílnost mohli nacházet společnou cestu ke Kristu. Svou promluvu zakončím podobně jako včera v Kostnici. Překonávejme společně hranice a bariéry, ale také braňme Pravdu Boží před atakem materialismu, ateismu i všech druhů náboženského fundamentalismu. AMEN.

6. července 2009

ThDr. David Tonzar, Th.D.
pražský biskup

ZPRÁVY

Letní koncert v Litomyšli

Srdčně zveme na letní koncert letošního kurzu varhaníků a zpěváků Církve československé husitské, který se uskuteční v pátek 14. srpna v probostském chrámu Povýšení sv. Kříže v Litomyšli od 19 hodin. V programu zazní varhaní skladby, sborové i sólové písně. Pěvecký sbor účastníků řídí Zdeněk Kovalčík, vedoucí kurzu. Vstupné dobrovolné.

Varhanický kurz se koná ve dnech 7. - 15. srpna v Litomyšli pod patronací Královéhradecké diecéze a jejího biskupa br. Štěpána Kláska.

Zdeněk Kovalčík

Krakovec 2009

Jako každoročně, tak i letos 5. července jsme při bohoslužbě na nádvoří hradu Krakovec vzpomenuli mučednické smrti Mistra Jana Husa a připomněli si jeho odkaz boje za Boží pravdu pro současnou generaci.

Z hradu Krakovec, kde našel dočasný azyl u pana Jindřicha Lefla z Katan, odchází Mistr Jan Hus na neohroženou cestu do města Kostnice obhajovat své reformátorské učení pro Krista.

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již desátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz

kata.mesites@seznam.cz

Skype: katadohnal

GSM +38591 5659536

Děkujeme Pánu za vykonanou bohoslužbu duchovním bratřím ThMgr. F. Slavíkovi, J. Menclovi, M. Skočdopoli a M. Balkovi.

(rst Rakovník)

Volejbalový turnaj

Přijmeme pozvání na 2. ročník volejbalového ekumenického turnaje – o putovní pohár Václavův, který se koná v sobotu 26. září od 9 h ve Voticích. Pozvání zatím přijala družstva: Votické římskokatolické, Votické sokolské, Pražské husitské, Votické husitské, Družstvo tábormíků Kolohnát (Jedličkův ústav). Dále jsou pozvání táborských

římských katolíci, táborských veslařů klubu Jordán, sedlečtí evangelíci, náhodští horolezci a cyklisté, družstvo Greenpeace a Waldorfská škola Příbram.

Doufáme, že se také přihlásí někdo z vás – členů Českého zápasu, ať již k aktivní účasti nebo se jen přijet podívat a povzbuzovat hráče.

Přihlašte se prosím nejpozději do 10. září, abychom mohli zajistit zázemí, možnost přespání, jídla atd.

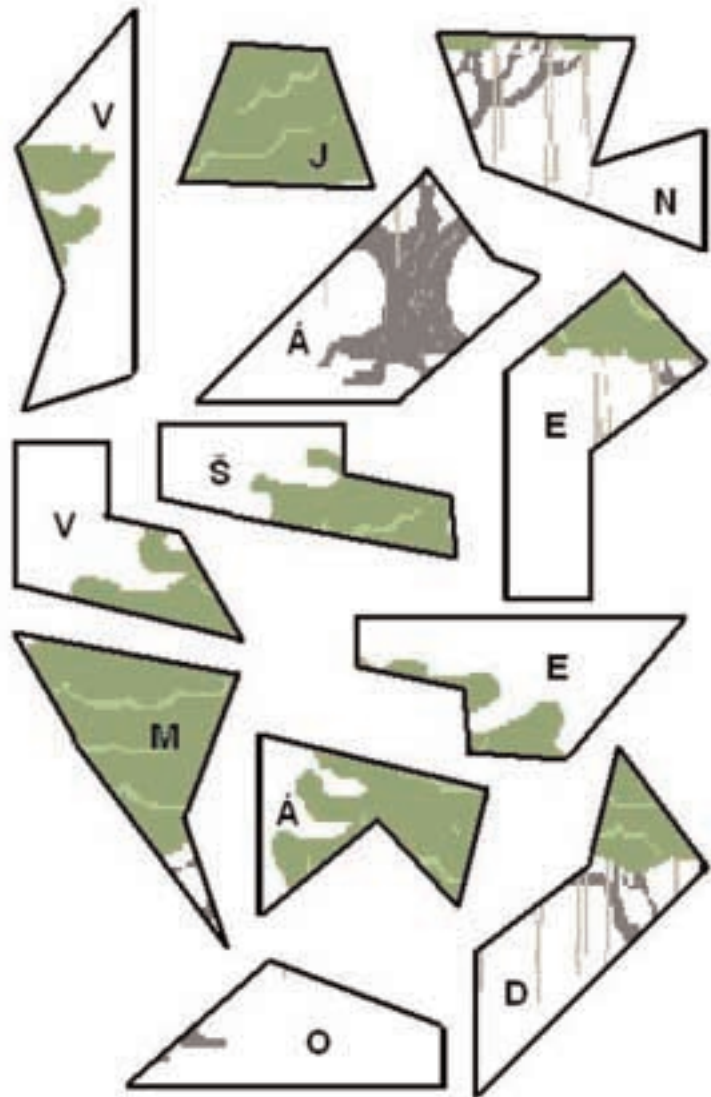
Kontakt a bližší informace: Kamila Magdalena Čadová, náboženská obec Votice, mail: kamcadova@seznam.cz

(kč)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

USCHLÝ FÍKOVNÍK

V Markově evangeliu 11,20-25 nás Pán Ježíš ujišťuje, že když opravdu budeme věřit, naše modlitby budou vyslyšeny. Podaří-li se vám složit tuto skládačku, z písmenek čtených zleva doprava "po rádcích" získáte tajemku.

(Řešení z minulého čísla: *Thučte a bude vám otevřeno.*)

Jana Krajčířiková

Koncerty u sv. Mikuláše

* 3. 8. – 20 h

W. A. Mozart – Requiem
Praga Sinfonietta Orchestra,
Vox Praga Chorus,
diriguje: M. Němcová

* 4. 8. – 17 h

Händel, Pachelbel, Dvořák
Dana Krausová – soprán
Bohumír Rabas – varhany

* 5. 8. – 17 h

Bach, Händel, Vivaldi
Miroslav Lopuchovský – flétna
Josef Popelka – varhany

* 6. 8. – 17 h

Haydn, Vranický, Mozart
STRING TRIO PRAGA

* 7. 8. – 17 h

Bach, Bizet, Dvořák
Otomar Kvěch – varhany
Pavel Červinka – baryton

* 7. 8. – 20 h

Bach, Vivaldi, Dvořák
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle
Y. Škvárová – mezzosoprán

* 8. 8. – 17 h

Bach, Dvořák, Händel
Jiřina Pokorná – varhany
Pavel Hůla – housle

* 8. 8. – 20 h

Mozart, Bach, Vivaldi,
Beethoven
Prague String Orchestra,
V. Vlňa – hoboj,

A. Vondráčková – housle

* 9. 8. – 17 h

Beethoven, Mozart
České smyčcové trio

* 9. 8. – 20 h

Mozart, Bach, Vivaldi,
Beethoven
Prague String Orchestra,
V. Vlňa – hoboj,
A. Vondráčková – housle

KALENDARIUM – SRPEN

1. 8. 1394 - Václav IV. byl propuštěn na svobodu za tvrdých podmínek, které vyjednal Jan Zhořelecký (vydání mnoha jeho hradů do zástavy). Král odmítl závazek splnit a nakonec se zachoval nevděčně k svému zachránci: zbavil Jana veškerých pravomocí a odehnal ho od královského dvora (Jan se odebral na své panství do Lužice, kde 2. března 1396 zemřel).

1. 8. 1664 - Císařské vojsko generála Montecuccolho svedlo vítěznou bitvu s dvojnásobnou přesilou Turků u sv. Gottharda při řece Rábu. Turci byli nuceni podepsat 10. srpna t. r. mír ve Vašváru, kterým se ukončila válka mezi habsburskou monarchií a osmanskou říší (1663-1664). Mír s dvacetiletou platností nepřinesl habsburské straně podstatnějších zisků, Turci zůstali pány všech uherských pevností, jichž se za války zmocnili (zejména Nových Zámků). Tehdy dosáhlo turecké panství na Slovenku největšího rozsahu.

1. 8. 1879 - Zemřel v Praze - Řepích Václav Babinský (* 20. 8. 1796 v Pokratcích u Litoměřic) - legendární loupežník, jehož život nebyl na rozdíl od tvrzení četných legend příliš romantický. Pocházel z rodiny nádeníka, do školy nechočil a z vojenské služby byl propuštěn pro předstíranou duševní poruchu. Se sobě podobnými se pak toulal po Čechách, kradl a podváděl. Občas se - zřejmě z nouze - odhodlal i k loupeži, není však známo, že by někoho zranil, natož dokonce zabil. Roku 1835 byl odsouzen na 20 let žaláře, který si odpykával nejprve na Špilberku, později v Kartouzích. Tady si získal takovou důvěru jeptišek, pečujících tu o uvězněné, že si jej vzaly jako zahradníka do ženské věznice v Řepích. V jejích službách pak zůstal i po vypršení trestu.

1. 8. 1914 - V Katolických listech vyšlo výrazné loajální a prorakouské provolání katolických stran Moravy podepsané J. Šrámkem a M. Hrubanem.

2. 8. 1909 - Zemřel v Praze Josef Zítek (* 4. 4. 1832 v Praze) - architekt, představitel novorenesančního slohu, který mj. navrhl budovu Národního divadla, Rudolfinum a Mlýnskou kolonádu v Karlových Varech.

3. 8. 1889 - Narodil se ve Dvoře Králové Otto Gutfreund (+ 2. 6. 1927 v Praze) - sochař - mj. autor sousoší *Babičky* v Ratibořicích.

3. 8. 1944 - V Londýně byly vydány dva ústavní dekrety: č. 10/1944 Sb. o dočasné správě osvobozeného území, kterým se zřizoval úřad pro správu v čele s vládním delegátem jmenovaným prezidentem; č. 11/1944 Sb. o obnovení právního pořádku (platily předpisy vydané do 28. září 1938).

5. 8. 1619 - Císařské vojsko v čele s Dampierrem (8 tisíc mužů) bylo poraženo v bitvě u Dolních Věstonic moravskými stavovskými oddíly (4 tisíce mužů) vedenými Bedřichem z Tiefenbachu a Ladislavem Velenem.

5. 8. 1914 - K místodržitelí hraběti Thunovi se dostavila deputace 166 českých okresních zastupitelstev a obcí, aby mu odevzdala adresu císaři o naprosté oddanosti dynastii a ochotě všemožně podporovat válečné úsilí Rakousko-Uherska. Z popudu německých nacionálů a českých klerikálů se konala ve dnech 7. a 8. srpna v Praze česko-německá manifestace na podporu rakousko-uherských zbraní. Moravští klerikálové vydali již 1. srpna provolání Českému katolickému lidu na Moravě!, v němž se bezvýhradně postavili za monarchii.

6. 8. 1249 - Přemysl se vzdal na Pražském hradě a v Anežském klášteře se před otcem pokořil. Byl zbaven všech vládařských práv, na hradě Týřově v září t. r. zajat a uvězněn na hradě Přimdě (spíše pro výstrahu).

6. 8. 1619 - Počátek odboje sedmihradského knížete Gabriela Bethlena proti Habsburkům. Během měsíce srpna byly navázány kontakty s českou vládou a jeho vojsko postupovalo Slovenskem (21. září t. r. byl Bethlen zvolen v Košicích hlavou uherského státu).

6.-31. 8. 1819 - V Karlových Varech proběhla konference svolaná C. W. L. Metternichem za účasti ministrů devíti německých států (její závěry schválil 20. září t. r. spolkový sněm ve Frankfurtu nad Mohanem). Záminkou k přijetí výjimečných zákonů (tzv. karlovarského usnesení) byl atentát na populárního spisovatele A. von Kotzebue. Zákony směřovaly k potlačení ústavního zřízení, svobody tisku, spolků a univerzit (tam byli dosazeni vládní zmocněnci). Byla zavedena cenzura, zakázáno vydávat politické spisy a v Mohuči byla zřízena ústřední vyšetřovací komise. Zákony se staly oporou metternichovského absolutismu (ještě zpřísněny v roce 1824) a platily až do roku 1848.

8. 8. 1884 - Zemřel v Ötzu v Tyrolsku Miroslav Tyrš (* 17. 9. 1832 v Děčíně) - umělecký kritik a historik umění, spoluzakladatel organizovaného tělovýchovného hnutí v Čechách - viz i str. 3.

8. 8. 1904 - Narodil se v Kolíně Václav Morávek (+ 11. 3. 1942 v Praze) - československý důstojník, představitel protinacistického odboje, nejmladší z proslulé skupiny Tří králů (Balabán-Mašín-Morávek), spoluvytvořil zpravodajskou a diverzní skupinu v rámci Obrany národa.

9. 8. 1524 - V Praze došlo k násilnému převratu, kdy se vlády ve městě zmocnil za pomoci Zdeňka Lva z Rožmitálu horlivý staroutrkvista Jan Pašek z Vratu (od 14. března t. r. byl primátorem městské rady). Přívrženci lutherství byli z města vypuzeni, všichni měšťané museli přísahat na staroutrkvistické články (koncem října t. r. byly přijaty tzv. nové články, které odstraňovaly závěry hromničního sjezdu z konce ledna 1524, výrazně novoutrkvistického a lutheránského stylu). Tím začala čtyřletá diktatura starokališnického patriciátu a perzekuce lutheránů v Praze.

9. 8. 1914 - V Paříži byl založen Výbor osady dobrovolníků českých, který sehrál významnou roli v rámci sjednocování Čechů a Slováků ve Francii (kolonie asi 2 tisíc krajanů, vedl V. Dostál). Od 15. ledna 1915 vydával Výbor česky a francouzsky *L'Indépendance Tcheque* (založil S. Koníček-Horský).

(red)

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9